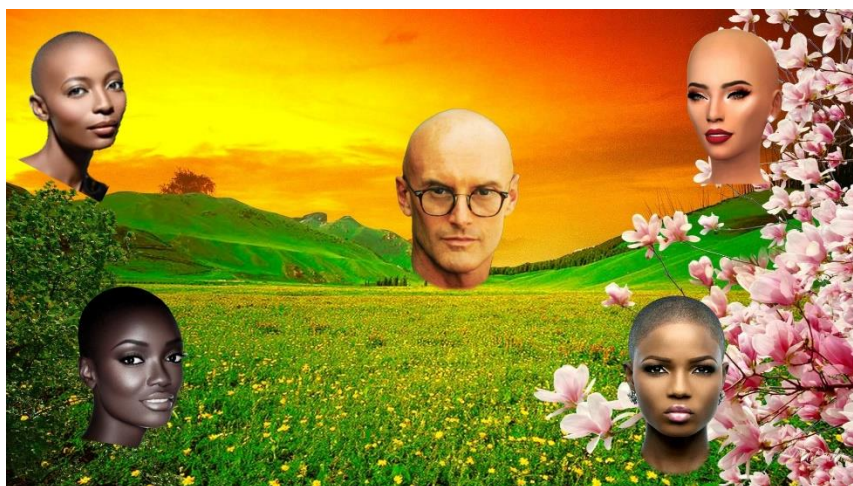
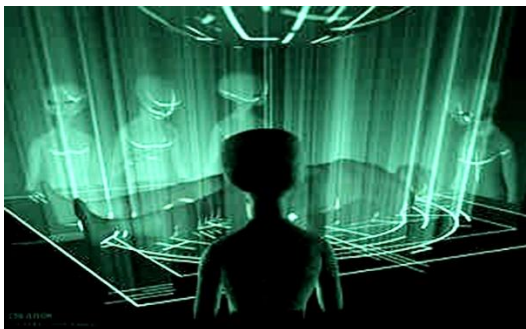

'Alien abduction': Forbereder zetaene Jordens nye æra med et hybridprogram?

av Rolf Kenneth Myhre

Versjon: 29. januar 2022.

Innhold:

- Sammendrag..... s. 2
- 1960- og 70-tallet: Hill-paret; Betty Andreasson..... s. 2
- 1980-tallet: Budd Hopkins, Whitley Strieber..... s. 4
- 1990-tallet - s. 5
 - David M. Jacobs..... s. 7
 - John E. Mack (1929-2004)..... s. 19
- ZetaTalk..... s. 21
- Kilder og ressurser..... s. 27

Sammendrag:

På 1960- og 70-tallet ble noen få rapporter og bøker publisert som argumenterte for at en ET-gruppe som ble kjent som "de Grå" og "zetaene" står bak kortvarige men gjentagne bortføringer (eng.: *abduction*) av en fast gruppe personer. De personer som ble bortført hadde ytterst sjeldent en dagsbevisst opplevelse herav, men de hadde i ettetid gjerne forstyrrende fragmentminner og drømmer samt merkelige opplevelser som fikk noen av dem til å oppsøke en regresjonsterapeut. I beste fall greier terapeuten via hypnose å bringe opplevelsene frem fra underbevisstheten til full dagsbevisst gjenerindring, erkjennelse og aksept.

Noen psykologer, psykiatere og regresjonsterapeuter har spesialisert seg på slike angivelige ET-bortføringer (eng.: *alien abduction*), og har siden 1980-tallet skrevet bøker om deres erfaringer basert på et to- eller tresifret antall klienter. Beskrivelsene fra dem som bortføres er overraskende samstemte, verden over, når det gjelder zetaene, hva de selv opplever under bortføringene, og hva de opplever er det ultimate formålet med bortføringene. De som bortføres utgjør en fast gruppe som blir bortført gjennom hele livsløpet. Ett eller flere av deres barn blir som regel også bortføringssubjekter. De forteller at et omfattende zeta/menneske-hybridprosjekt er under utfoldelse. Dette prosjektet har allerede kommet svært langt i sin realisering, der de siste eksperiment-generasjonene av hybrider blir testet ut i det menneskelige samfunn.

Da den zeta-gruppen som står bak informasjonen på web-basen ZetaTalk hevder at det er dem selv som står bak hybridprosjektet, har vi der en fantastisk og detaljert informasjonskilde om *hva* som foregår under bortføringene, *hvordan* det foregår, og hva det *ultimate formålet* med hybridprogrammet er. Informasjonen fra ZetaTalk må naturligvis konfronteres og integreres med informasjonen som fremkommer i bøkene til *abduction*-forskerne som driver med regresjonshypnose.

Ifølge ZetaTalk er det primære formålet med zeta/menneske-hybridprosjektet å skape en hybridart som om ca. 100 år vil dominere på Jorden, mens *Homo sapiens* gradvis fases ut. Denne hybridarten vil etisk sett representere en uselvvisk orientering, og den vil ha zetaenes høye intelligens og høyt utviklede telepatiske evne. De sjeler som nå er inkarnert som mennesker og som er tilstrekkelig høyt utviklet, vil sammen med de sjeler som nå er inkarnert som zetaer inkarnere i den kommende hybridart.

De personer som nå bortføres, rapporterer under regresjonshypnose at de blir trent opp til bestemte oppgaver som de skal utføre under en snart kommende global kataklysm. ZetaTalk bekrefter at dette stemmer.

'Alien abduction'-fenomenet kan vise seg å være det mest eksistensielle emnet for den nåværende menneskehet *som en art*.

1960- og 70-tallet: Hill-paret; Betty Andreasson Luca

På 1940- og 50-tallet i USA kom en bølge av meget tvilsomme tilfeller der folk sto frem og hevdet å være ET-kontaktpersoner. De mest kjente av disse var George Adamski, Truman Bethurum, Orfeo Angelucci, Daniel Fry, Howard Menger, George Van Tassel og Gabriel Green. Alle disse påsto å ha blitt invitert inn i romskip av vennligsinnede, humanoide aliens, og at de hadde fått en eller flere spennende sightseeing-turer. Hvorvidt deres fortellinger er sanne eller oppdiktede, interesserer oss ikke her. Det er kun abduction-tilfellene utført av "de Grå" som interesserer oss her. Alt annet er distraksjoner.

Det første *kjente* tilfellet av en klassisk zeta-bortføring skjedde den 19. september 1961 i delstaten New Hampshire (Wiki: [Barney and Betty Hill](#)). Den afroamerikanske post-funksjonæren Barney Hill og hans hvite hustru Betty kom om natten kjørende hjem fra ferie. De så at de ble fulgt av et himmelobjekt, så mistet begge bevisstheten. Det neste de husker er at de igjen var på vei hjem, men da hadde 2,5 time sporløst forsvunnet. Paret opplevde senere mye merkelig, og oppsøkte i 1964 en hypnoterapeut. Den fulle historien om deres opplevelser kom ut i boken [The Interrupted Journey: Two Lost Hours Aboard a Flying Saucer](#) (1966) av John G. Fuller, forfatter av bøker om det paranormale. I boken nevnes en episode der Betty under bortføringen spør de fremmede hvor de kommer fra. De viser henne et stjernekart, som hun senere var istand til å gjengi. Det var i 1968 at barneskolelærerinne og amatørastonom Marjorie Fish tydet stjernekartet dithen at de fremmede kom fra dobbeltstjernesystemet Zeta Reticuli. Siden da har de Grå som driver med bortføringer blitt kjent som *zetaene*. I 1975 ble et TV-dokudrama om Betty og Barney Hill sendt, [The UFO Incident](#) (YouTube, 1t:31min), med James Earl Jones i rollen som Barney Hill.

Det neste tilfellet som kom til å bli verdenskjent, var de bisarre opplevelsene som den kristne husmoren Betty Andreasson Luca fra Massachusetts (USA) ble utsatt for den 25. januar 1967. Hun var da mor til syv barn, og hennes egen mor og far var tilstede da bortføringen skjedde. I de kommende ti årene tolket hun sine opplevelser fra et kristent-religiøst perspektiv. Det var først i januar 1977 at et team på syv personer, inkludert en profesjonell hypnotisør og en lege trent i psykiatri, gjennomførte en granskning av hendelsen. Granskningen varte i 12 måneder, og resulterte i en 528-siders rapport i tre bind. Deres konklusjon var at vitnene var troverdige og psykisk balanserte, som oppriktig trodde at bortføringen virkelig hadde skjedd. Rapporten ble så strammet inn til en bok på 239 sider, skrevet av UFO-forsker Raymond E. Fowler. Boken kom ut i 1978, og var den første boken om dette tilfellet, [The Andreasson Affair: The Documented Investigation of a Woman's Abduction Aboard a UFO](#) (nytt opplag 2014). Her ble det for første gang hevdet at de Grå kan sette personer i nærheten av den som skal bortføres i koma (i "av"-posisjon), for så å slå dem "på" igjen etterpå.

Betty og Barney Hill

Betty Andreasson Luca

Fowler ga i 1982 ut en oppfølger, [The Andreasson Affair, Phase Two: The Continuing Investigation of a Woman's Abduction by Alien Beings](#) (nytt opplag 1994). Fowler ble etterhvert overbevist om at han selv var et bortføringssubjekt, hvilket han skriver om i sin selvbiografiske bok [UFO Testament: Anatomy of an Abductee](#) (2002).

1980-tallet: Budd Hopkins, Whitley Strieber

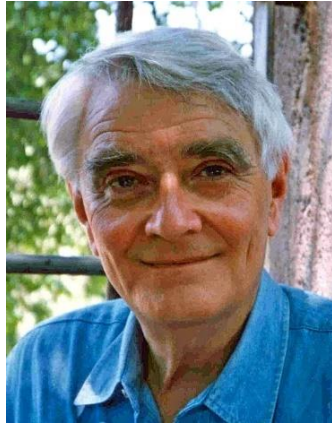
På 1980-tallet økte antall rapporterte abduction-tilfeller betraktelig, og det ble for første gang mulig å gjøre sammenligninger. Først ute var [Budd Hopkins](#) (1931-2011), verdenskjent artist og UFO-forsker, med boken [Missing Time: A Documented Study of UFO Abductions](#) (1981). I boken gransker han inngående syv tilfeller, og beskriver det mønster av karakteristiske fellestrekk som kommer til syne. Det ble klart at samme person gjerne bortføres flere ganger; at eggceller blir fjernet fra kvinnene og at menn blir tappet for sæd. De bortførte blir ofte presentert for hybrider ombord på romskipene. Hopkins var også den første til å bemerke uforklarlige arr på personer som ble bortført. De personer som Hopkins studerte, var alle pålitelige og troverdige.

Utgivelsen av boken resulterte i at Hopkins mottok hundrevis av brev fra personer som mente at også de hadde blitt bortført, og de ønsket derfor å bli hypnotisert. Disse personene besvarte et batteri av personlighetstester, som viste at bortføringssubjekter er *minst* like ærlige og objektive, stabile og normale, som normen.

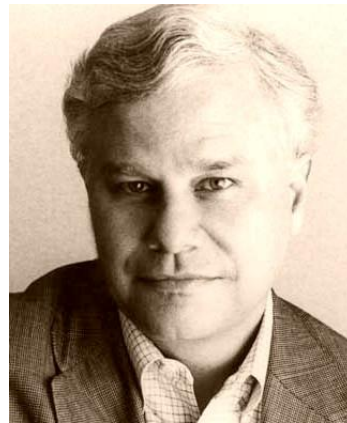
I 1987 kom Hopkins' andre abduction-bok ut, [Intruders: The Incredible Visitations at Copley Woods](#). Boken fokuserer på et enkeltstående tilfelle, Debbie Jordan-Kauble, en ung kvinne fra Indianapolis. En natt i juni 1983 gikk hun rundt i halvkoma langs en vei, 45 kilometer hjemmefra. Hun hadde ingen idé om hva hun gjorde der, eller hvordan hun hadde havnet der. En rekke underlige hendelser følger, og hun blir mer og mer plaget av *flashbacks*. Hun havner til slutt hos Hopkins, som hypnotiserer henne. Hun gjenerindrer da at hun ble tatt opp i et eggformet romskip av aliens, som så impregnerte henne. Senere fjernet de fosteret, og på et senere tidspunkt introduserte de henne for et menneske/alien-hybridbarn. Boken ble en klassiker, og resulterte i 1992 i en CBS TV-miniserie, [Intruders](#) (YouTube, 2t:42min). Denne mini-serien er faktisk et mesterverk som sterkt anbefales. Richard Crenna spilte rollen som offentlig ansatt psykiater som behersker regresjonsterapi. Han har likhetstrekk både med Hopkins og John E. Mack.

Jordan-Kaubels dramatiske abduction-opplevelser sluttet imidlertid ikke slik som CBS' dokudrama antydte, men fortsatte. I 1992 ga hun sammen med sin søster ut boken [Abducted, The Story of the Intruders Continues](#), og i 2021 kom en revidert og oppdatert utgave, [Extraordinary Contact: Life Beyond Intruders](#). Hun gir en smakebit av sitt liv i dette intervjuet, [The Story of the Intruders Continues: Debra Kauble](#) (YouTube, 43:17).

I 1987 kom også en annen abduction-bok ut, [Communion: A True Story](#), av skrekkromanforfatter [Whitley Strieber](#) (f. 1945). Dette var hans første *non-fiction* bok. Han skildrer de uhyggelige opplevelsene som han og hans familie har hatt med utenomjordiske. Boken ble en enorm bestselger og gjorde emnet på ny populært i massemedia, men den faglige debatten ble vanskeligere. Boken *Communion* var imidlertid ikke et PR-stunt fra Whitleys side, men innledet hans egen utforskning av det paranormale med utgangspunkt i hans egne opplevelser. Han har siden utgitt minst fem selvbiografiske bøker med fokus på abduction og det paranormale: [Transformation: The Breakthrough](#) (1988), [Breakthrough: the Next Step](#) (1995), [The Secret School: Preparation for Contact](#) (1997), [Solving the Communion Enigma: What Is to Come](#) (2012) og [A New World](#) (2019).

Budd Hopkins

Whitley Strieber

1990-tallet

- **Roper abduction 1991-gallupen.** Sommeren 1991 ble den da største og grundigste spørreundersøkelsen gjennomført for å få en idé om forekomsten av abduction-opplevelser. Spørsmålene ble utformet av Budd Hopkins og David M. Jacobs. Undersøkelsen ble gjennomført av *The Roper Organization*. Tilfeldige grupper av voksne over hele kontinentet ble valgt ut, og de ble intervjuet i deres egne hjem ut fra et standard spørreskjema. Totalt ble 5.947 personer intervjuet. Intervju-objektene ble ikke spurt rett ut om de hadde hatt en abduction-opplevelse, for undersøkelsen hadde som ambisjon å finne frem også til dem som kunne ha blitt bortført uten å være klar over det. Resultatene ble publisert i 1992. De indikerte at 2 % av den amerikanske befolkningen, dvs. 5 millioner mennesker, hadde hatt opplevelser som var identisk med dem som bortføringssubjekter hadde hatt *før* de erkjente at de hadde blitt bortført (les gjerne denne setningen en gang til). Jacobs (1998) skriver:

”Konklusjonen fra Roper-undersøkelsen og fra vår egen forskning er, uten tvil, at et enormt antall personer har opplevd et stort antall bortføringer. De fremmede har investert, og fortsetter å investere, svært mye tid og energi i bortføringsprogrammet. Mange folk tror at bortføringene er en ”undersøkelse” eller et ”eksperiment”, eller at de fremmede ”lærer” om oss. Tallene indikerer noe annet. Læreprosessen og eksperimenteringen, hvis noe slikt noensinne har foregått, er i hovedsak over. Derfor går indisiene i retning av at de fremmede gjennomfører et omfattende og systematisk *program for fysiologisk utnyttelse av menneskene.*” (s. 127)

Denne undersøkelsen har som regel blitt gjengitt feil i massemedia, hvor leserne gis inntrykk av at millioner av amerikanere *mener* at de har blitt bortført. Lignende gallup-undersøkelser ble utført i 2002, 2017 og 2018. [For en oppsummering, se kronikken [As incredible as it seems, conservatively there may be more than 500,000 people that have had abduction-like experiences with non-human intelligence](#) (2020)]. I 2002-undersøkelsen var det 1,4 % av de spurte som scorte høyt som *potensielle* bortføringssubjekter.

* * *

1990-tallet så en polarisering av UFO-forskere, forfattere og organisasjoner i to hovedgrupper. I den ene gruppen finner man de tradisjonelle UFO-foreningene, der lederne må antas å følge et skjult direktiv om *aldri* å bekrefte et eneste ET/UFO-tilfelle som genuint. I beste fall blir saken henlagt som uløst. I den andre gruppen finner man et økende antall nye foreninger,

forskere og forfattere som er mindre interessert i tilfeller av *uidentifiserte* flyvende objekter, og mer interessert i de tilfeller som tyder på direkte kontakt og kommunikasjon med utenom-jordiske vesener.

* * *

Vi skal nå se nærmere på bøkene til de to abduction-forskerne i USA som sammen med Budd Hopkins har gått dypt inn i emnet over mange år, og utgitt flere bøker: David M. Jacobs og John E. Mack (1929-2004). Begge begynte deres praksis etter samtaler med Budd Hopkins. De to har vært hverandres rake motsetninger når det gjelder metafysisk verdensbilde, deres forhold til ET'ene som står bak bortføringene, og i hva de har vektlagt i deres forhold til sine klienter. Hvis man greier å ta det beste fra hver av dem og integrere det, kan man si at de komplementerer hverandre på en utmerket måte. Informasjonen og konklusjonene fra Jacobs og Mack skal vi så konfrontere med informasjonen fra ZetaTalk.

David M. Jacobs

John E. Mack

Vi begynner med Jacobs, som vektlegger de objektive og konkrete aspekter ved abduction-fenomenet; og fortsetter så med Mack, som la mest vekt på de subjektive og åndelige aspekter ved abduction-fenomenet.

David M. Jacobs

David M. Jacobs (f. 1942) er nå pensjonert, etter mange år som professor i historie ved Temple University der han hadde historien og kulturen til Amerika på 1900-tallet som spesialitet ([selvbiografisk notat](#)). Hans doktoravhandling fra 1973 tok for seg kontroversen rundt UFO'er fra et intellektuelt, sosialt og militærhistorisk perspektiv. En utvidet utgave av avhandlingen ble utgitt som bok i 1975, *The UFO controversy in America*. Han jobbet også som UFO-feltforsker. I denne rollen så han hvordan databasen av UFO-rapporter som ikke kunne forklares med naturfenomener stadig vokste. Jacobs var intelligent nok til å forstå at han kunne kaste bort resten av livet sitt på å studere UFO'er uten noensinne å komme nærmere gåtens løsning. Han *måtte* derfor ta spranget over til å studere tilfeller av nærkontakt grad 4, dvs. personer som hevdet å ha vært på *innsiden* av en UFO.

Jacobs ble derfor imponert av Budd Hopkins' første bok, *Missing Time* (1981), og ble introdusert for Hopkins i 1982. Jacobs lærte seg hypnose, og utførte den første hypnotiske sesjonen i 1986. Jacobs har et materialistisk livssyn, og setter naturvitenskapen og fornuften i høysetet. Han har tilbragt hele sitt liv i den akademiske verden. Når det gjelder abduction-opplevelser er han primært interessert i å finne frem til den *verifiserbare* sannheten, hva som faktisk skjedde på det ytre, materielle planet. Det terapeutiske elementet er for ham sekundært. Abduction-opplevelser som han antar bare er fantasier, har han ingen interesse av. Det ville være et stort prestisjetap for Jacobs dersom en av abduction-opplevelsene han refererer til, skulle vise seg å være fantasi. Denne tøffe og skeptiske "no nonsense"-holdningen kommer leserne til gode, for vi kan være sikre på at Jacobs gjør sitt ytterste for ikke å bli lurt verken bevisst eller ubevisst av sine klienter. Hans holdning har imidlertid en pris, nemlig at han unnlater å rapportere om fenomener som han ikke har fått bekreftet fra mange nok uavhengige kilder. Fra Jacobs får vi ikke kjennskap til hele bortførings-fenomenologien; men vi kan ha tillit til den delen som vi *får* presentert.

Jacobs fikk i 1992 utgitt sin første abduction-bok, [Secret Life: Firsthand, Documented Accounts of Ufo Abductions](#). Han hadde da hypnotisert 60 personer som hadde fortalt ham om ca. 300 forskjellige bortføringer. Jacobs' primære mål var å kartlegge *strukturen* i den typiske abduction-opplevelse. Hva skjer, og i hvilken rekkefølge? Den følgende oppsummering er i hovedsak basert på *Secret Life*.

Mønsteret i en typisk bortføringsopplevelse

Den generelle erfaring til Hopkins, Jacobs og Mack har vært at de som bortføres, utgjør en fast gruppe som bortføres regelmessig. Noen av barna til dem som bortføres blir som regel også bortføringssubjekter. Bortføringene begynner allerede i spebarnsalderen og varer inn i alderdommen. Hyppigheten i antall bortføringer synes å gå i bølger, men med et minimum på ti pr. år. Jacobs tror at bortføringer i stor skala først begynte på midten av 1900-tallet. De fleste bortføringer varer fra 1-3 timer, men kan i ekstreme tilfeller vare over flere dager. Jacobs kjenner ikke til et eneste tilfelle der bortføringene begynte i voksen alder. Riktig nok er det dem som i voksen alder har blitt bortført bare én gang; Jacobs spekulerer at disse må ha befunnet seg i nærheten av et fast bortføringssubjekt. Noen kvinner bortføres hyppigere i tiden for egg-løsning, og sjeldnere i tiden for menstruasjon. Bortføringssubjekter kan ikke gjemme seg noe sted. Det spiller ingen rolle om de befinner seg midt i Manhattan eller ute på en gård i Kansas. De kan sikre seg for en natt ved å ha mange *våkne* mennesker rundt seg, men de har ikke funnet noen metode for å stoppe bortføringene for godt.

a) Bortføringen til et romskip. De fleste bortføringer skjer om natten når personen er alene, men kan også skje når personen kjører bil eller er ute i naturen. Hvis personen bortføres i sovende tilstand, er det lettere å tro senere at det hele bare var en drøm. Det er også nok av eksempler på at bortføring kan skje mens personen er blant en liten gruppe. Personen blir da ved telepatisk suggesjon ledet bort fra gruppen, eller hele gruppen blir satt midlertidig i koma mens bortføringen pågår. Ordet ”koma” er å foretrekke fremfor ”søvn”, for det virker som om både det indre og ytre liv blir ”frosset i nuet” inntil personen ”slås på” igjen. I ett dramatisk eksempel skjedde bortføringen mens et ektepar hadde sex. Hustruen ble bortført mens mannen ble satt i koma og lagt over på siden, penis var fortsatt i erigert tilstand. Da hun ble ført tilbake til sengen, ble mannen plassert over henne og ”slått på”. De fortsatte å elske som om ingenting hadde hendt. Det var to faktorer som etter hvert vekket deres mistanke om at noe unormalt hadde skjedd: det ene var at hun plutselig fikk voldsomme smerter i underlivet; det andre var at ifølg klokken hadde samleiet vart *betydelig* lengre enn de kunne gjøre rede for.

Artist: Kesara Art

Artist: Dave Powers

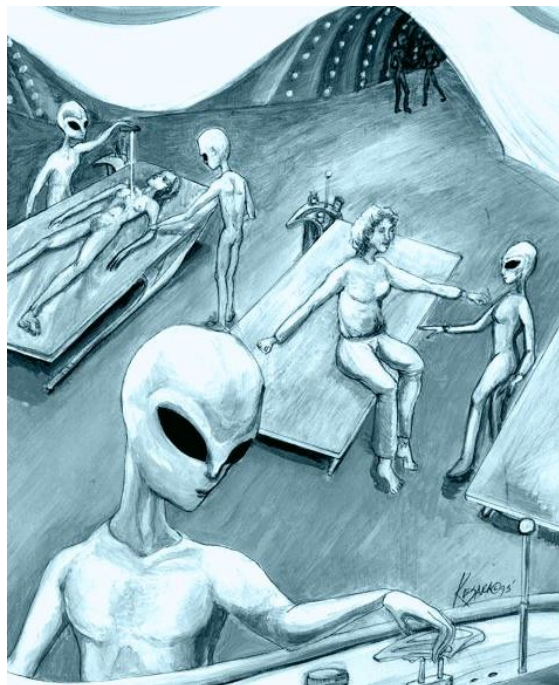
Bortføringene blir nesten alltid utført av bio-robotene. De har en fenomenal evne til å fremstå holografisk (3-dimensjonalt) i en hvilken som helst form. Mange opplever dem først som ugler, antakelig pga. de store øynene. Bio-robotene kan også utnytte personens trosforestillinger, og fremstå f.eks. som et totemdyr for innfødte eller som et eventyrvesen for barn. Om natten kommer de gjerne gjennom vinduet og inn i rommet på en lysstråle. Hvis personen er våken kan hun bli forskrekket, men blir da vanligvis beroliget av sterke telepatiske suggesjoner om at ”alt er bare vel”. Disse suggesjoner skjer ved at bio-robotene går nær henne og stirrer henne dypt inn i øynene. Selve bortføringen minner om en ute-av-kroppen opplevelse; som å sveve i vektløs tilstand. Teorien er at kroppen dematerialiseres. Bio-robotene foretrekker å føre den dematerialiserte gjennom et vindu fremfor gjennom vegger eller tak. Under hypnose har hele sveveturen fra huset og opp til romskipet blitt gjenopplevd. Verken sveveturen til romskipet eller selve romskipet vil kunne sees av folk på bakkenivå, *med mindre ET-gruppen ønsker dette.*

b) Den medisinske undersøkelsen. All kommunikasjon mellom zetaene, bio-robotene og de som bortføres foregår telepatisk. De bortførte synes ikke å ha problemer med telepatisk kommunikasjon på et enkelt nivå. Noen sier at de hører den andres stemme inne i seg.

Når de bortførte spør zetaene om hva som egentlig foregår, mottar de som regel bare beroligende suggesjoner som ”alt ordner seg”, ”ingenting å være redd for”, ”ingen kommer til å skade deg” osv. De som spør får sjeldent skikkelige svar.

Når den bortførte rematerialiseres inne i romskipet, bringes hun vanligvis rett til undersøkelsesrommet. Hun er da i en endret bevissthetstilstand. Sinnet er koblet ut, og hun mottar inntrykkene uten videre refleksjonsevne. Bevisstheten er låst til nuet; fortid og fremtid eksisterer ikke. Fysisk og psykisk er hun noe paralyisert. Hvis det er flere bortførte tilstede, så registrerer de hverandre, men det er ingen sosial kontakt mellom dem.

Undersøkelsesrommet kan være i alle størrelser. Det beskrives vanligvis som rundt eller ovalt, sterilt og ryddig, fortrinnsvis i hvite og grå farger. Noen apparater og instrumenter kan være festet til tak eller vegger. Lyset i rommet er diffust, ingen lamper kan ses. Midt i rommet står gjerne fra ett til fire bord. I store undersøkelsesrom kan det være opp til 200 bord. Personen eskorteres til et bord, og blir hjulpet av med klærne. På de andre bordene ligger gjerne andre nakne mennesker.

Artist: Kesara Art.

Noen rapporterer at de blir bundet fast til bordet, med bånd som går over overarmene og leggene. Hele undersøkelsen tar 10-20 minutter, og blir utført av 2-4 bio-roboter. De er raske, effektive og fokuserte. De begynner gjerne med føttene, og sjekker fotrefleksen. De trykker og føler seg oppover til hoften. Bio-robotene foretar ofte smertefrie risp i huden, som umiddelbart danner arr. Disse arrene er varige, og er ett av flere indisiebevis på at bortføringene er reelle.

Ukjent artist.

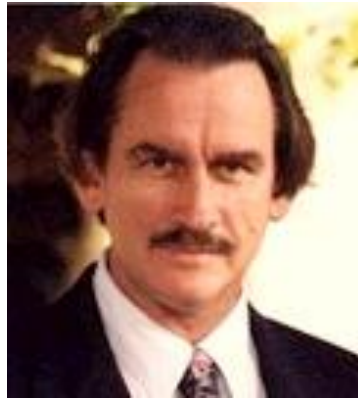
Kvinner blir undersøkt gynekologisk, litt vev skrapes gjerne fra skjeden med et instrument. Kjønnsgorganene til gutter og menn blir palpert (håndsundersøkt) og gransket. Deretter undersøkes brystkassen og ribbena, armhulene og muligens lymfeknutene. Kvinnens bryster blir undersøkt, noen ganger blir brystvortene klemt hardt for å se om væske kommer ut. Ører, øyne og munn blir undersøkt med instrumenter; deretter hals og strupe. Personen blir så løftet opp i sittestilling, for at ryggen og ryggvirvlene kan undersøkes. Det hele avsluttes vanligvis med en rektal undersøkelse, der et instrument brukes. Endringer i medisinsk status fra forrige visitt blir straks lagt merke til.

Bio-robotene behersker ikke en hver situasjon. At kvinner har farget håret sitt siden sist kan forvirre dem og bli tolket som sykdom. Tannregulering og gebiss kan også skape forvirring og diskusjon.

c) *Innsetting av nytt implantat.* Mot slutten av undersøkelsen blir gjerne et gammelt implantat fjernet, og et nytt satt inn. Implantatene varierer i størrelse (2-15 mm) og form. Vi vet ikke om det bare brukes til å lokalisere personen med, eller om det også måler noe. Implantatet føres som regel gjennom ørene eller nesen til et sted i nærheten av hjernen, men de har blitt funnet og fjernet av kirurger i alle partier av kroppen. Personene er gjerne bevisste der og da at et implantat settes inn. I mange tilfeller har implantatet resultert i neseblødninger både under og etter bortføringen. Noen ganger har implantatet kommet ut etter at personen har pusset nesen. Disse implantatene er et fysisk bevis på at bortføringene er reelle og foregår på det materielle planet.

Den amerikanske fotkirurgen [Roger Leir](#) (1935-2014) fikk tatt opp på video kirurgisk uttrekning av implantater. Implantatene har blitt undersøkt i noen av verdens fremste laboratorier. Flere særtrekk ved disse implantatene gjør at man med sikkerhet kan si at de ikke har blitt produsert med teknologi fra denne verden. Et annet unikt særtrekk er at implantatene ikke forårsaker betennelsesreaksjoner i kroppen. Fravær av merker og arr indikerer at implantatene i mange tilfeller ikke kan ha blitt mekanisk introdusert, men antagelig har blitt materialisert inne i kroppen. Leir skrev bøkene [Casebook: Alien Implants](#) (2000) og [The Aliens and the Scalpel](#) (2. utg. 2005).

Derrel W. Sims, som tidligere har vært militærpoliti og CIA-agent, står bak web-basen [The Alien Hunter](#). Han har skrevet om sine erfaringer og funn som ET-etterforsker i bøkene [Alien Hunter: The Evidence in Light](#) (2007, 2018) og [Alien Hunter: Evidence and Truth About Alien Implants](#) (2009).

Derrel W. Sims

d) Dybdestirring. Etter den medisinske undersøkelsen trer bio-robotene til side, og zetaen som står i ledelsen overtar. Zetaen begynner som regel med ”dybdestirring”, som består i å gå helt opptil personens ansikt og stirre ham/henne dypt inn i øynene. Dette har hypnotisk virkning, der personen blir ekstra mottakelig for suggesjoner. Dybdestirring brukes til å redusere smerte, til å berolige, til å avlese sinnet/minnene, og til å fremkalle bestemte emosjoner. Zetaene kan gjennom dybdestirring også fremkalle seksuelle følelser, og mange kvinner bringes til orgasme. Kvinnene føler seg gjerne ”brukt” og ”manipulert” etterpå, omtrent som et gårdsdyr. Hensikten med å bringe kvinnene til orgasme er uviss; gjetningen er at zetaene betrakter orgasmen som positiv for egglossningsprosessen og egget som skal fjernes.

Etter dybdestirringen er det vanlig at personen, voksen som barn, danner en meget positiv emosjonell tilknytning til zetaen, fra kjærlighet til forelskelse og dyp tillit. Personen ønsker å hjelpe zetaen, uansett hva formålet måtte være.

Dybdestirring

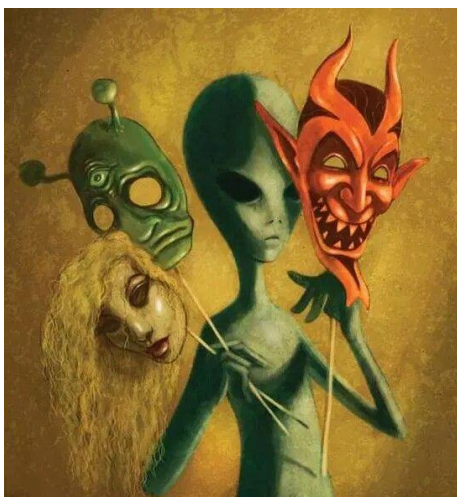
e) Formeringsprosedyrer. Dybdestirringen fungerer vanligvis som overgang fra den medisinske undersøkelsen til formeringsprosedyrene. Formeringsprosedyrene blir kun utført av zetaene, ikke av bio-robotene. Med gynekologiske instrumenter fjernes et egg fra kvinnen; hun er som regel bevisst hva som foregår. Deretter kommer en ny runde med dybdestirring, der noen kvinner svimer av eller sovner inn. Et befruktet egg implanteres, men antakelig ikke i livmorslimhinnen. Jacobs (1998) har gjennom en rekke tilfeller fått mistanke om at det befruktete egget kommer i en egen "graviditetspose" som festes *utenfor* livmoren. En uvanlig stor andel av kvinnelige bortføringssubjekter har hatt livmorskomplikasjoner og fått livmoren fjernet. Egget som innsettes har antakelig blitt genetisk endret. For noen av de kvinner som fikk et befruktet egg implantert under en tidligere visitt, er tiden inne for foster-ekstraksjon.

Mange kvinner som har blitt utsatt for foster-ekstraksjon har ikke en gang vært klar over at de har vært gravide, selv om de har sluttet å menstruere. Tanken har ikke falt dem inn, enten fordi de alltid har vært nøye med prevensjonsmetoder, *eller fordi de ikke en gang har hatt sex med en mann i den aktuelle tiden!* Likevel har symptomene vært der, som oppsvulmede bryster og morgenkvalme. Noen kvinner har tatt en hjemmegraviditetstest, som har vist positiv. De har så gått til legen, som også har bekreftet deres graviditet. Men seks til tolv uker senere har menstruasjonen kommet tilbake uten at kvinnen har hatt spontanabort. Legen kan bare bekrefte at fosteret er borte. Flere kvinner har sett at zetaene fører de ekstrakterte embryoene (1-8 uker gamle) eller fostrene ned i en gjennomiktig beholder med en ernæringsvæske i, som fungerer som kuvøse resten av fostertiden.

Menn og gutter i kjønnsmoden alder blir tappet for sæd, som de i ettertid opplever som en ydmykende affære. En pumpemaskin festes rundt penis, som noen ganger men ikke alltid fremkaller en orgasmeløs ejakulasjon. Ved sædtapping er det vanlig at en av de feminine zetaene dybdestirrer mannen, hun kan telepatisk overføre bilder som får ham til å tro at han har sex med en jordkvinne. En kvinne ble opprørt da hun måtte se sin egen tenåringsønn bli sædtappet.

f) Andre tester, presentasjon av hybridprosjektet. Etter formeringsprosedyrene er standardrutinen over, og det er større variasjon i hva og hvor mye subjektene gjennomgår. Noen blir medisinsk undersøkt på ny, men denne gang av en stor maskin som er festet til taket. Den summer og det blinker i lys, og selvstyrt beveger den seg 10-20 cm over kroppen, fra region til region, som for å avlese kroppens indre tilstand.

Det er vanlig at zetaene tester personenes emosjonelle responser på dramatiske bilder, holografiske filmsekvenser og "levende skuespill". Typiske bildemotiver er atombombe-eksplosjoner, død og destruksjon, verdens undergang osv. Innholdet kan også være seksuelt eller romantisk. Det merkelige er at "figurene" som opptrer kan være familiemedlemmer og nære bekjente, fra fortiden eller nåtiden. *Det virker som om zetaene har total adgang til våre minner, og kan manipulere dem slik at personen opplever dem i et ytre drama i nåtiden.* Narre-skuespillet lurer personen til å tro at dette er virkeligheten. Hun hiver seg derfor inn i handlingen og interagerer, inntil hun plutselig innser at "mor" ikke er mor men en bio-robot!

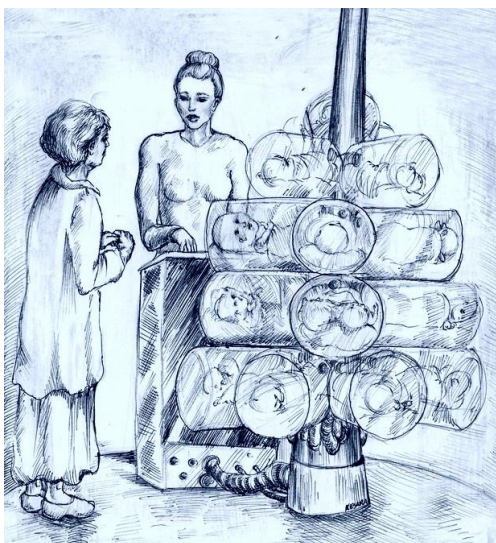

[Som eksempler på suggererende musikk med passende bilde/video-sekvenser lagt til, anbefales følgende YouTube-videoer:

- [Wojciech Kilar: The Ninth Gate-13/ Balkan's Death](#). Tema: apokalyptisk-postapokalyptisk.
- [Wojciech Kilar: "Miserere" König der letzten Tage](#). Tema: Forurensning.
- [Albinoni's Adagio in G minor \(Karajan\)](#). Tema: Fra naturidyll til kosmisk drama]

Mange av dem som bortføres får en presentasjon av hybridprosjektet i noen av dets forskjellige faser. Noen opplever at de er genetisk eller biologisk forelder til et eller flere av hybridbarna, gjennom deres bidrag med egg eller sperm.

Presentasjonen begynner gjerne i et slags inkubator-kammer for hybridfostre. På en vegg er det fra 50-100 hybridfostre, hver av dem i en liten, gjennomskiktig, glassaktig beholder som tilføres næringsrik væske via tuber. Kvinnene blir fortalt hvilke de selv er mødre til.

Kesara Art

I et annet værelse er det fullt av babyer og smårollinger. Kvinnene blir oppmuntret til å holde på barna, snakke og leke med dem. De blir også oppfordret til å gi bryst, enten de har melk eller ikke. Flere kvinner har opplevd disse barna som sykelige, svake og for passive, *som om* de ikke har fått den kroppslig-psykiske intimitet og tilknytning som de har behov for. Det å holde rundt et hybridbarn gir slettes ikke alle kvinner lykkfølelse. Noen vegrer seg og betrakter dem som stygge vanskapninger.

De bortførte kan også bli presentert for eldre hybridbarn og ungdommer, men dette er et tema som Jacobs går dypere inn i i hans to etterfølgende bøker. Den serbiske kunstneren [Vashta Narada](#) har laget en rekke illustrasjoner av hybridbarn, men hvorvidt noen av dem har likhet med zeta/menneske-hybridbarn skal jeg ikke vurdere her.

g) Mer uvanlige opplevelser. De mer uvanlige opplevelsene kommer gjerne mot slutten av bortføringen. Noen blir bedt om å tre ut i et lite basseng som er fylt med en grønn, flytende væske med geléaktig konsistens. De kan puste med hodet under væsken. Her står de en kort stund, før de så blir bedt om å gå opp igjen.

I sjeldne tilfeller blir personer helbredet for sykdommer. Foreldrene til en jente på seks år hadde dagen i forveien fått vite av legen at jenta trolig ikke kom til å overleve natten på grunn av difteri. Om natten ble hun bortført, og zetaene sa at de skulle helbrede henne. De plasserte henne inn i en vertikal sylindrisk maskin med et lite vindu i. Dagen etter var hun på mirakuløst vis blitt frisk, til legens store overraskelse. Noen har også blitt utsatt for kirurgiske prosedyrer i romskipet, uten å ha blitt forklart formålet.

Flere personer kan bli ført sammen for å se en film som viser vakre park- eller naturscener. Her synes ikke formålet å være å utforske deres emosjonelle reaksjoner, men å mate deres underbevissthet med idylliske bilder om hvordan fremtiden kan bli hvis de bare samarbeider. Det kan også være filmsekvenser av "verdens undergang" der det antydes at personene kommer til å spille betydningsfulle roller, samt at zetaene og hybridene kommer til å være mer aktive på Jorden.

Bortføringssubjekter har også hevdet at de har blitt presset til å ha sex med hverandre, eller til å ha sex med hybrider i kjønnsmoden alder. Jacobs (1998) mener å ha funnet forklaringen på hvorfor subjektene presses til å ha sex med hverandre, det er for å tappe mannen for sæd i de tilfeller der pumpemaskinen ikke resulterte i ejakulasjon. Ungjenter kan ha sitt første samleie under en slik bortføring; jomfruhinnen er da alltid borte når de senere har sitt første ordinære samleie. Flere har påstått at zetaene synes å være uforstående til den emosjonelle dimensjonen og den kulturelle betydningen som sex har for jordmennesker.

h) Tilbakekomsten. Når zetaene er ferdige med alle sine prosedyrer, mottar personene telepatiske signaler som "Fort, fort, nå må du gå!". De hjelpes på med klærne. Begivenhetene omkring dematerialiseringsprosessen rett før romskipet forlates, er for mange vanskelige å huske. Noen husker at de blir bragt til en rund plate i gulvet, og i neste øyeblikk er de allerede nede på bakken eller tilbake i soverommet. Noen opplever at de svever ned gjennom luften. Vanligvis blir en av zetaene eller bio-robotene med ned for å se til at alt går bra.

Hvis personen blir ført tilbake til en bil der andre venter i koma, blir disse "slått på" igjen. Det kan ta tid før de oppdager at et par timer har forsvunnet sporløst. Når bortføringen har skjedd

på dagtid, og de andre *ikke* har blitt satt i koma, har personen ofte blitt savnet av de andre. Dette er også et indisiebevis på at bortføringene er reelle. Når personen våkner opp dagen etter en bortføring, har nattklærne noen ganger innsiden ut eller er assosiert med andre besynderligheter som han/hun ikke har noen forklaring på.

Etter en bortføring er det vanlig å huske bare de første og de siste sekunder; at man var på vei til å ha en ute-av-kroppen opplevelse, men at man så ble dratt ned igjen. Senere kan bilder og glimt fra bortføringen dukke opp i drømmer og fantasier. I sjeldne tilfeller er personen fullt bevisst under hele bortføringen. Bare i de tilfeller der fantasiene vedvarer over lengre tid og er assosiert med sterke emosjoner, ansføres personen til å prøve ut regresjonshypnose for å komme til bunns i saken.

Psykologiske ettervirkninger. Den vanligste ettervirkningen er søvnforstyrrelser. Soverommet og det å sove oppleves ikke lenger trygt. Seks personer som gikk til Jacobs var så lei av å bli bortført at de monterte et kamera i soveværelset. Men til ingen nytte; bio-robotene greide hver gang å lure dem. Bortføringene skjedde etter at videotapen hadde løpt ut, eller bio-robotene styrte personen telepatisk til enten å koble kamaraet ut eller til å legge seg å sove et annet sted, eller de greide selv å koble ut kameraene. Noen personer utvikler angst, depresjoner og fobier. De tør ikke lenger være alene. De unngår bestemte steder eller situasjoner. Kvinner kan utvikle psykoseksuelle problemer, samt få en uvanlig sterk motvilje til gynekologer. Noen personer blir voldsomt oppsatt på å sette seg inn i UFO-emnet; andre har den stikk motsatte reaksjon.

Jacobs' andre bok: "The THREAT" (1998)

I 1998 fikk Jacobs utgitt sin andre abduction-bok, [The THREAT: Revealing the Secret Alien Agenda](#). Hans arkiv hadde da vokst til det dobbelte. Han hadde hypnotisert totalt 110 personer, og studert i detalj 700 bortføringer. Dette tillot ham å utdype temaer som han visste for lite om i sin første bok. Nå kunne han også trekke mer definitive konklusjoner om hva som foregår. Det er særlig kapitlene 8-9-10 som byr på spennende nytt stoff om zetaenes hybridprogram.

Først litt om Jacobs' metodologi. Han beskriver de omfattende utvelgelsesprosedyrer som alle som ønsker å bli hans klienter først må gjennomgå. Ca. 30 % av dem som kontakter ham trekker seg under disse prosedyrene eller blir vraket av Jacobs selv. Av dem som godtas for regresjonshypnose, trekker 25 % seg etter den første sesjonen. Det blir for skremmende for dem. Bare de virkelig motiverte fortsetter, og med dem gjennomfører han så mange sesjoner som de ønsker. Vanligvis går han bare gjennom den samme bortføringen én gang, men da gjøres dette mest mulig kronologisk og detaljert, fra øyeblikk til øyeblikk.

Jacobs tar et kraftig oppgjør med dem han betrakter som naive og inkompetente abductionforskere. Han nevner personer som John E. Mack, Edith Fiore, Leo Sprinkle, Richard Boylan og Joseph Nyman. Disse omtaler han bare som "de Positive". Han mener at de lurer seg selv, deres klienter og leserne gjennom deres naivitet og metodologiske overfladiskhet. Én ting er deres faglige inkompetanse, verre er det at de prøver å skvise abduction-opplevelsene inn i det han mener er forvirrede newage-skjemaer. Newage-idéene som Jacobs har slik imot, er at zetaene er våre "rombrødre" som bare prøver å hjelpe oss med vår indre transformasjon og åndelige utvikling.

- **Hybridprogrammet.** Ifølge Jacobs (1998) virker det nå som om zetaenes hybridprogram går i retning av å gjøre hybridene stadig likere menneskene anatomisk, så vi til slutt ikke kan se noen forskjell. Dette krever muligens 4-5 eksperimentelle generasjoner av hybrider. Jacobs mener at hans klienter har gitt mange beskrivelser av de tre første generasjonene. Dem som Jacobs antar er 3. generasjons (3G) hybrider ser nokså menneskelige ut og kan med mørke solbriller passere ubemerket gjennom våre gater. 3G-hybridene er selv istand til å utføre bortføringer, uten oppsyn av zetaene. 4G-hybridene er bare assosiert med mindre merkverdigheter som en lege lett vil kunne finne en "normal" forklaring på. Mens Jacobs spekulerer over karaktertrekkene og arbeidsoppgavene til de forskjellige hybridgenerasjoner, er han dessto mer sikker på i hvilken retning den helhetlige utviklingen går. *De ferdige hybridene har zetaenes ekstraordinære mentale evner, og vil kunne formere seg både med mennesker og med hverandre.*

- **Hybridene har kortvarige besøk på bakkenivå.** Forklaringen på hvorfor mennesker i alle alderstrinn blir bortført, kan være at hybridene trenger trening i sosialt samvær med mennesker på sin egen alder. Dette er ihvertfall hva klientene til Jacobs selv rapporterer at hybridene har fortalt dem. I romskipene er det egne lekerom for smårollinger og småbarn, og egne klasserom for større barn og ungdommer. Voksne som bortføres fraktes inn i lekerommene og klasserommene, for fysisk kontakt, lek, sosialt samvær og undervisning. Hybrid-ungdom får tildelt forskjellige arbeidsoppgaver på linje med bio-robotene; og de blir oppfordret til å ha sex med de bortførte. Boken er full av eksempler på gjengitte dialoger og sosialt/seksuelt samvær mellom Jacobs' klienter og hybridene.

De voksne hybridene får mer kompliserte arbeidsoppgaver og jobber sammen med zetaene. Jacobs kan fortelle at i de siste årene har det vært flere eksempler på at voksne "ferdige" hybrider har gjennomført bortføringsprosedyrene helt på egen hånd. Noen kvinner foretrekker å bli bortført av hybrider pga. deres menneskelighet, mens andre kvinner foretrekker å bli bortført av bio-roboter pga. deres forutsigbarhet. De voksne hybridene beskrives å være emosjonelt på et nivå mellom zetaene og menneskene. I romskipene lever hybridene nokså kommunalt. De mannlige hybridene skal ha kommet så langt i deres perfektjon at de kan befrukte kvinner. De kvinnelige hybridene har visst fortsatt problemer med å få avkom. Hovedsaklig mannlige hybrider har fått som "personlige prosjekter" å etablere kjæresteforhold med kvinner, disse forholdene utspiller seg nede på bakken. Flere klienter er av den oppfatning at hybridene bare kan være adskilt fra romskipet opptil ca. tolv timer om gangen.

Kjæresteforholdene (nede på bakken) kan være svært romantisk-seksuelle av karakter, men de kan visst også utvikle seg i stygg retning. I flere tilfeller skal de mannlige hybridene ha oppført seg voldelig når ikke alt har gått etter planen deres, uten at det er grunn til å tro at de har "mistet besinnselven". Noen ganger skal flere mannlige hybrider ha møtt opp for å gi en kvinne en "skikkelig lærepenge", og de har truet med å hevne seg på hennes barn. Dette er fantastiske historier, der leserne oppfordres til å studere bøkene og førstehåndsrapportene selv. Ifølge Jacobs er det foreløpig ingen indikasjoner på at hybridene på andre måter deltar i det menneskelige samfunnet; at de f.eks. lever i en leilighet eller tar seg jobb eller lignende.

Jacobs' tredje bok: "Walking Among Us" (2015)

I 2015 fikk Jacobs utgitt sin tredje bok der kildematerialet utelukkende kommer fra personer som regelmessig har blitt utsatt for bortføringer, [Walking Among Us: The Alien Plan to Control Humanity](#). Mens Jacobs' to første bøker hadde hovedfokus på selve abduction-opplevelsene, har denne tredje boken hovedfokus på det som kan kalles zetaenes *integrasjonsprosjekt*. Dette

går ut på at de mest avanserte hybridene, som nå fremstår som anatomisk helt normale mennesker, sosialt og seksuelt prøver å fungere i *rollen* som normale mennesker *nede på bakken* i det menneskelige samfunn! Jacobs kaller disse mest avanserte hybridene for *hubrider*.

Hubridene har fortsatt zetaenes overlegne nevrologiske evner i behold, hvilket inkluderer:

- evnen til å materialisere og dematerialisere seg selv til og fra det fysiske frekvensplan som menneskene befinner seg på,
- telepatisk kommunikasjon (som for dem er *normen*, ikke unntaket),
- evnen til øyeblikkelig å paralysere psyke og kropp til et individ eller en gruppe mennesker, og å overføre mentale bilder til dem, som mottakerne reagerer emosjonelt på og feiltolker som *den ytre virkelighet*.

Fra sitt store arkivmateriale har Jacobs valgt ut 14 bortføringssubjekter som uavhengig av hverandre forteller detaljert om deres erfaringer med disse hubridene. Mens bortføringssubjektene opprinnelige, primære oppgave var å fungere som donorer av sperm og eggceller, så fikk i hvert fall noen av dem etter hvert en annen hovedoppgave: å gi hybridbarna oppe i romskipene den første kontakt med mennesker. Noen av subjektene kom til å fungere som lærere. Med de nye hubridene har bortføringssubjektene fått en ny oppgave – som regel motvillig, ifølge Jacobs: å fungere som hjelpere for hubridene i deres integrasjon nede på bakken i det menneskelige samfunn. Noen av hjelperne er under disse hjelpeseansene i sin ordinære dagsbevisshet, mens andre hjelpere er i en transetilstand og husker ikke opplevelsene etterpå.

Integrasjonsprosjektet er faktisk *avhengig* av disse hjelperne, for hubridene er *ekstremt* hjelpesløse i sine innledende stadier nede på bakken. I motsetning til menneskene har de ikke gjennomgått fødselstraumet, og de har ikke noe forhold til begreper som foreldre eller søsken. De synes å ha en ekstremt kollektiv «maurtue»-psyke der hierarki, funksjonalitet, regler og arbeidsplikt utgjør fundamentet i deres indre liv. De synes ikke å ha særlig individualitet eller privatliv.

Menneskenes sosiokulturelle koder og konvensjoner; deres teknologiske infrastruktur; nyanserikdommen i det verbale språket; penger og økonomi; moral og etikk; estetikk, humor, "small talk"; å koble ut "middel/mål"-mindset for å koble av; betydningen av film, musikk og romaner... er et fremmed landskap for hubridene. *Alt* må læres helt fra begynnelsen av. Selv et menneskebarn på 4-5 år er svært så overlegen hubridene når det gjelder forståelse av det menneskelige landskap, og til å navigere og fungere i det; i hvert fall i begynnelsen. Men hubridene lærer fort...

Jacobs er klar i sin konklusjon om at hubridene trenes opp til å kunne gli ubemerket inn i det menneskelige samfunn. Bokens undertittel, "*The Alien Plan to Control Humanity*", og særlig det avsluttende kapittelet (Chap. 10: *Integration and Speculation*), er verdt å dvele ved. Her er noen korte utdrag:

«Abduction-evidensen peker i retning av ett bestemt mål: global integrasjon som resulterer i en overtagelse. Dette er en prosess som foregår nå...

Bortføringssubjektenes vitnesbyrd er likefrem: ET'ene ikke bare planlegger en global overtagelse; de er i ferd med å gjøre det. Hubrider lever allerede her, og flere av dem vil komme...

Bortføringssubjektene beskriver et program for en godt organisert, ikke-voldelig, gradvis og usynlig overtagelse. Når dette integrasjonsprogrammet lykkes, vil det bety slutten på menneskenes kontroll over sin skjebne. Hvis programmet lykkes, så vil dette meget sannsynlig innebære, som jeg skrev i *The Threat*, slutten på *Homo sapiens* og begynnelsen på en ny menneskeart – *Homo alienus* (hubrider og barn av hybrider og mennesker). Fysisk vil disse skapningene vært eksakt lik *Homo sapiens*; men de vil være utrustet med andre nevrologiske funksjonsevner...

Framfor [darwinismens prinsipper om] naturlig seleksjon og adaptasjon, vil denne evolusjonen bestå i en kunstig, ingeniørskapt evolusjon, tvunget på oss for en annens arts fordel. Dette er 'unaturlig seleksjon'. Det er en affære der den ene arten erstatter, eller kanskje absorberer, den andre."

Bortføringssubjektene som fungerer som hjelpere til de avanserte hybridene og hubridene, har plukket opp at en stor transformasjon («The Change») er rett rundt hjørnet i vår nære fremtid. Det virker imidlertid som om verken hybridene eller hubridene vet hva denne transformasjonen konkret går ut på. Indikasjonen går i retning av globale kataklysmeser.

Noen av bortføringssubjektene gis opplæring og trening i *telepatisk styrt* mindcontrol av mennesker (både enkeltindivider og grupper), som skal komme til anvendelse i kommende krisesituasjoner.

John E. Mack (1929-2004)

John E. Mack var professor i psykiatri ved Harvard Medical School. Han skrev en rekke bøker innen psykiatri, og i 1977 vant han Pulitzer-prisen for sin biografi om T. E. Lawrence (1888-1935). Mack hadde et konvensjonelt materialistisk-reduksjonistisk verdensbilde da han i januar 1990 noe motvillig ble med en venn for å hilse på Budd Hopkins. Mack ble meget positivt overrasket, og begynte selv å utføre regresjonshypnose på klienter som Hopkins og andre henviste til ham. Macks erfaringer med disse klientene snudde hans verdensbilde opp-ned, og han ble en seriøs student av transpersonlig psykologi. Han kom i kontakt med den tsjekkisk-amerikanske psykiater og tidligere LSD-terapeut Stanislav Grof, og fikk trening i metoden kjent som Holotropisk Pusting. Mack hadde også samtaler med sin gode barndomsvenn Thomas Kuhn, forfatter av den vitenskapssosiologiske klassikeren [The Structure of Scientific Revolutions](#) (1966).

I 1994 ga Mack ut sin første abduction-bok, [Abduction: Human Encounters with Aliens](#). Boken har en superakademisk språkdrakt som viste at Mack nå sto fjellstøtt i sitt nye transpersonlige verdensbilde. Han refererer bl.a. til tre av Grofs bøker. Mack skriver at 76 klienter hadde sluppet igjennom hans 'kvalifiseringsfilter', dvs. at han hadde evaluert dem som psykisk balanserte og troverdige, og han godtok deres fortellinger som genuine. Av de 76 klientene valgte Mack så ut 13 kasus, åtte menn og fem kvinner, som han vier hvert sitt kapittel. De 13 kapitlene er ordnet i en slags progressiv rekkefølge, fra enkle historier til særdeles komplekse, mangedimensjonale narrativer. I de mer avanserte kasusene erindrer bortføringssubjektene et tidligere liv, som har betydning for forståelsen av det nåværende liv.

Mack er mest opptatt av den subjektive og den åndelige dimensjonen ved abduction-opplevelsene: Hvilken *mening* klientene tillegger opplevelsene; hvordan opplevelsene etter hvert *transformerer* klientenes psyke, og i hvilken retning denne transformasjonen går. I de mer komplekse og flerdimensjonale fortellingene er det karakteristisk at klientene etter hvert blir usikker på deres virkelige identitet. Deres identifikasjon med *Homo sapiens*-arten svekkes, og noen opplever sterkere identifikasjon med den ET-arten som bortfører dem, som om det er en kjærlig *gjenforening*! Noen opplever at deres sanne identitet ikke er artspesifikk, men transcenderer artsnivået. Og noen opplever at menneskeheten nå har nådd et kosmisk nivå der et hybridprosjekt med en annen art for å fremme den videre evolusjon kanskje er den universelle *normen* (fremfor noe *abnormt*). Noen opplever at hybridprosjektet ikke er noe som den ene arten påtvinger den andre arten, men at på *sjelsnivå* er det et samarbeidsprosjekt, selv om den ene arten på et *personlighetsnivå* er aldri så motvillig og negativ.

ZetaTalk hadde i 1995 en kommentar om hvordan etablissementet prøvde å kue Mack, [Dr. John Mack](#):

"Dr. John Mack ble angrepet av Harvard-etablissementet ikke fordi han beskrev ET-nærværet som en realitet, men fordi han beskrev deres nærvær på en positiv måte. Som om de er de gode gutta, og er her for å hjelpe til. La oss omfavne dem. Harvard og deres studenter er tett knyttet til etablissementet, som leier dem for prestisjetunge lønninger samt donerer penger til universitetet. Etablissementet, i sympati med New World Order-nettverket, ønsker at ET'ene skal forsvinne, eller som et minimum at folket ikke har noe kontakt med dem. De prøvde å straffe Mack, ved å ta tilbake hans striper og om mulig la ham få svi økonomisk, og de lyktes nesten. Publisitet omkring deres hemmelige høringer tvang deres initiativer til en stans, da alternativet var å forkle deres uredelige motiver i engleaktig drakt, som viste seg å bli en umulig oppgave.

Var Dr. John Mack presis i sine konklusjoner, og var noen av påstandene som ble slynget mot ham gyldige? Han valgte å gi fordelene av tvilen til ET'enes gode intensjoner, fremfor til ondsinnede intensjoner, der andre terapeuter gikk til den andre ekstremitet eller forble nøytrale. Da ET'ene som besøker Jorden representerer to etiske orienteringer, er tolkninger som at de alle enten er gode eller onde naturligvis feil. Imidlertid, terapeuter som gir fordelene av tvilen til ondsinnede intensjoner kommer ikke under angrep av etablissementet, slik som Dr. John Mack gjorde."

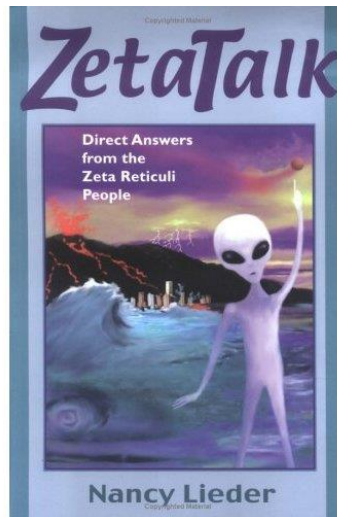
I 1999 fikk Mack utgitt sin andre abduction-bok, [Passport to the Cosmos: Human Transformation and Alien Encounters](#) (nytt opplag 2008). Han skriver innledningsvis at de siste ni årene har han hypnotisert og intervjuet ca. 200 personer som hevder å ha blitt bortført. Personlig synes jeg ikke at denne boken er like god, da det psykoanalytiske fokuset på klientenes subjektive dimensjon og åndelige transformasjon blir for dominerende, samt at ET'ene fremstilles nærmest utelukkende i et positivt lys.

Mack døde den 27. september 2004 i London da en person i beruset tilstand kjørte ham ned. ZetaTalk hevdet i en kommentar i [ZetaTalk Chat 4. oktober 2008](#) at Mack ble myrdet av en arm av CIA, som maskerte drapet som et uhell:

"John Mack ble kjørt ned, drept med forsett, under dødskrampene til en arm av CIA som ønsket å benekte ET-nærværet. Denne arm foretrakk den negative tonen som Budd Hopkins presenterte, fremfor den varme tonen som Dr. Mack presenterte i sine bøker."

ZetaTalk

Nancy Lieder (USA) opprettet i 1995 web-basen [ZetaTalk](#). Hun hevder at hun er i fysisk og telepatisk kontakt med den ET-gruppen som siden 1960-tallet har blitt kjent som zetaene. De formidler via henne den informasjonen som legges ut på ZetaTalk. ZetaTalk-zetaene (for å skille dem fra de over 100 andre zeta-arter som er spredd utover i universet) *bekrefter* at det er dem selv som står bak det her omtalte abduction-fenomenet og hybridprogrammet. De har gitt en utførlig omtale herav, se f.eks. deres temaside [Hybrid](#) eller boken [ZetaTalk: Direct answers from the Zeta Reticuli People](#) (1999).

Bokomslag

Vi har dermed en fantastisk informasjonskilde om *hvem* zetaene er, *hvor* de opprinnelig kommer fra; *hvordan* bortføringene og hybridprogrammet foregår, og hva det *ultimate formålet* med dette er. Informasjonen fra ZetaTalk må naturligvis konfronteres og integreres med informasjonen som har kommet frem i bøkene til abduction-forskere som Budd Hopkins, John E. Mack og David M. Jacobs.

- Zetaenes opphav og spredning. ZetaTalk-zetaene hevder at de opprinnelig kom fra en nå forlengst utdødd planet tilhørende de 2/3 av dobbeltstjernesystemet [Zeta Reticuli](#) som *ikke* er synlig for oss. Derfra migrerte ur-zetaene til hundrevis av nye habitater i universet. De er så teknologisk avanserte at de kan leve hvor som helst: I verdensrommet, på en død planet, i kunstig belyste huler... Hvert habitat har naturligvis med sine livsvilkår og særegenheter påvirket psyken og organismen til de ur-zetaene som migrerte dit.

Ifølge ZetaTalk er det nå ca. 127 zeta-varianter som har utviklet seg bort fra ur-zetaen som holdt til i Zeta Reticuli. De mener det er uheldig og dumt å kalle dem for "de Grå". Dette begrunner de med at av de over 1000 ET-arter som besøker eller snart kommer til å besøke Jorden, vil over halvparten av dem av oss oppleves som grå i hudfargen. For det andre, hevder de, ser menneskene fargen grå der ET-artene ser et rikt fargespekter. Med andre ord, vår klassifisering av de fleste ET-arter som "grå" sier overhodet ingenting om deres hudfarge. Klassifiseringen avslører bare vårt eget primitive sanseregister for farger.

- *Zetaenes anatomi og fysiologi*. Beskrivelsene av zetaene har vært overraskende konsistente verden over, og inneholder mange merkelige detaljer som ikke kan plukkes opp fra populærkulturen. Jacobs (1992, kap. 8) gir en så detaljert beskrivelse herav som er mulig basert på hva hans klienter under regresjonshypnose har vært istand til å se og tolke. Zetaene er hominoider som er 150-180 cm høye, med nærmest fyrstikkaktig tynne kropper og lemmer, og med uproporsjonalt store hoder og øyne.

Hodet beskrives gjerne som lypære-formet. Øynene er store og svarte, ”til å falle inn i”, og dekker hele ansiktsbredden. Øynene er størst mot ansiktets midtparti, og smalner av oppover mot kinnsiden. Øynene beskrives som uten pupiller, iris og øyelokk, og kan ikke beveges fra side til side. Noen mener at disse svarte øynene bare er linser, og at de under linsene har vertikale pupiller som en katt eller slange. Nesen beskrives som fraværende eller som en ytterst liten uthevning. De har en liten strekmunn, ingen lepper. De har verken tenner, tunge eller spytt, og trolig ikke noe stemmebånd. Munnen brukes ikke til kommunikasjon, og de synes ikke å bevege munnen. De har verken kjeveparti eller ører.

De er totalt hårløse. Huden beskrives som læraktig, og det er ikke antydning til bein under huden. De synes ikke å ha ytre tegn på alder, ingen rynker i huden. Brystet er lite og smalt, uten synlig benstruktur. De synes ikke å ha hofter eller hofterbein; heller ikke viser de noen tegn på kjønnsorganer eller andre kjønnslige attributter. Likevel har bortføringssubjektene en klar og tydelig fornemmelse av om den enkelte zeta er maskulin eller feminin. Armene er lange og svært tynne, uten synlig muskulatur. Fingrene er også lange og tynne; ofte rapporteres bare tre fingre. Beina beskrives som korte og tynne, uten synlig muskulatur. Deres finmotorikk er utmerket. De virker svært kvikke og profesjonelle i alt de gjør med hender og fingre.

Det har vært spekulert at zetaene ikke puster, at de i stedet har fotosyntese lik planter. Det antas videre at de verken spiser, drikker eller utskiller avfallsstoffer (avføring, urin, svette). Bortføringssubjektene har aldri sett dem vaske seg; de har heller ikke sett vaskefasiliteter. Det har aldri blitt rapportert at zetaene lukter. For bortføringssubjektene er det uforklarlig hvor zetaene får sin kroppslige styrke fra, og hvordan de så lett kan manipulere mennesker fysisk. I tillegg til deres fysiske styrke virker det som om de mentalt kan kontrollere og manipulere med tyngdekraften.

I *ZetaTalk* (1999) bekreftes mange av antagelsene og spekulasjonene ovenfor. Zetaene forklarer sin fysiske styrke med at deres opprinnelige hjemplanet har langt større tyngdekraft enn Jordens. Etter deres migrasjon derfra har de imidlertid blitt så relativt svak at de ville ha blitt knust av tyngdekraften dersom de skulle vende tilbake. De bekrefter at de har sluttet å spise, og at de ikke putter noe inn i munnen. Genetisk har de transformert seg slik at fordøyelseskanalen ikke lenger er fullstendig. De reproducerer seg ved kloning, så utseendemessig er de temmelig lik hverandre. Intensiteten i deres seksualdrift har de selv gjennom bio-ingeniørprosjekter fått betydelig nedtonet; sex har derfor ikke den samme bio-psyko-kulturelle betydningen for dem som for oss. Men de synes nå at denne seksuelle nedtoningen gikk for langt, og de ser frem til deres kommende liv som hybrider.

De ernærer seg ved å ta et kjemisk bad der næringsstoffene opptas gjennom huden. Dette badet, med musikk som vibrerer gjennom veggene og vannet, er for dem en sterk kroppssensorisk velbehagsopplevelse. De avviser påstanden om at de trenger enzymer fra levende organismer til sin ernæring (hva angår diverse spekulasjoner knyttet til de mystiske lemlestelsene av dyr som skjer verden over). De puster gjennom huden, hvilket stimulerer deres klorofyllproduksjon.

Artist: Harry KemSeng

- **Zetaenes psykokulturelle aspekter.** Personer som bortføres formidler ofte det inntrykk at zetaene synes å være styrt av en gruppebevissthet, slik vi opplever at mauren er det. Det hevdes at zetaene ikke har individualitet, kreativitet, estetisk sans, humoristisk sans eller medfølelse. Deres liv er visst bare arbeid, arbeid og atter arbeid, som utføres på den mest mulig måleffektive måten til det beste for kollektivet. Det hevdes at zetaene ikke har personlige eller sosiale interesser. De som bortføres har ikke sett indikasjoner på at zetaene finner den menneskelige kultur interessant. Zetaene har blitt rapportert å kunne vise irritasjon og tilfredshet, men ikke sterkere emosjoner som sinne eller direkte glede. De som bortføres har i romskipene aldri sett stoler, sofaer eller senger der zetaene kan hvile ut i en komfortabel stilling.

Disse inntrykkene går igjen i hundrevis av rapporter, og bør tas til etterretning. I *ZetaTalk* (1999) formidler zetaene imidlertid et helt annet inntrykk av seg selv. De kommuniserer kun telepatisk, hvilket naturligvis "går over hodene" på de bortførte. De bortførte ser bare "fullkomment team-arbeid", hvilket de tolker som instinktstyrt. Mange bortførte skjelner heller ikke mellom zetaene og deres bioroboter, hvilket forsterker inntrykket av at zetaene er programstyrte.

Zetaene har definitivt sin egen kultur, men denne kommer ikke de bortførte i kontakt med. Mens mediene for den menneskelige kultur (bøker, musikk, film, historie...) er fysisk-materielle, er mediene for zeta-kulturen multidimensjonale hologrammer som avleses telepatisk, eller ved at de går telepatisk inn i hologrammenes virtuelle verden. Zetaene har med sin intelligens, disiplin og høytstående kultur langt høyere utviklet individualitet enn det menneskene har, men denne individualiteten kommer ikke til uttrykk i form av "arbeidskonflikter" eller i "avvik" i utførelsen av arbeidet, hvilket synes å være de bortførtes eneste håp når det gjelder å få et glimt av eventuell individualitet.

Zetaene hevder at deres intelligens, hvis den skulle defineres og måles ut fra våre egne intelligens tester, ligger på rundt 260. Intelligenstester for mennesker er designet slik at gjennomsnittsscoren er 100; 2/3 av befolkningen har en IQ mellom 85 og 115; og ca. 2,5 % har en IQ over 130 eller under 70. IQ over 150 regnes som "genistadiet" (Wiki: [Intelligence quotient](#)).

Zetaene hevder at de har ikke noen form for underbevissthet, slik vi har. Vår underbevissthet er forbundet med vår tredelte hjerne, som gjør det mulig for oss å fortrenge negative emosjoner

og minner. Se f.eks. ZetaTalk-notatet [Hypnosis](#) (1995). Den amerikanske nevrologen Paul D. MacLean (1913-1993) presenterte et evolusjonært perspektiv på vår "treenige" hjerne i hans siste bok *The triune brain in evolution* (1990) (Wiki: [Triune brain](#)). Vår evne til å fortrenge ubehag og til å lyve for oss selv, og vår kulturs ekstreme grad av "diplomatsk formulert" snakk, har bl.a. den konsekvens at vi opplever zetaene som svært direkte i deres kommunikasjon. ZetaTalk-zetaenes direktehet i deres kommunikasjon – som kan studeres i deres ukentlige nyhetsbrev der de svarer på spørsmål – blir av noen personer tolket som mangel på sensitivitet og medfølelse, til og med som et tegn på frekthet.

Da kloning er zetaenes reproduksjonsmodus, har fars- og morsrollen opphørt til fordel for at alle voksne mer eller mindre fungerer som onkler, tanter og lærere. Betydningen herav kan være at en faktor som bidrar til det enormt sterke konkurransekjøret i vårt samfunn – ambisjonene for "mitt barn", "min familie" og "min blodslinje" – er fraværende i zeta-kulturen.

Zetaene bruker mye tid på lek og spill, også de voksne. I motsetning til de aller fleste leker og spill som menneskene hengir seg til, er zetaenes holografiske leker og spill hundre ganger mer intrikate og er spesialdesignet for å utvikle ønskede ferdigheter som strategisk planlegging og teamarbeid som krever timing og presisjon.

Zetaene har naturligvis forlenget overskredet prerasjonell religion og mytologi samt det materialistisk-naturalistiske verdensbildet som over 99 % av menneskeheten er forankret i. Deres erfaringsbaserte livssyn bærer mer preg av en kosmologi der bevisstheten er tilværelsens primære dimensjon, og der Kosmos er inndelt i forskjellige frekvenssfærer ("densiteter") der hver sfære har sine karakteristiske lover, egenskaper og kvaliteter.

- **Zetaenes bio-roboter.** Ifølge abduction-litteraturen lar zetaene bio-roboter utføre standardiserte arbeidsoppgaver for seg. Bio-robotene ser ut som mindre utgaver av dem selv, 90-120 cm høye. Robotene har gjerne en formsittende metallisk grå uniform på, noen ganger med et identitetsmerke på venstre side av brystet. Robotene oppleves av oss å være uten individualitet og emosjoner, men de kan kommunisere og diskutere med hverandre hvis de står overfor et lite problem. Dersom problemet blir alvorligere, trekker de seg straks til side og overlater situasjonen til en zeta.

For fans av animasjonsserien *Star Wars: The Clone Wars* – sesong 1-6 besto av 121 episoder som ble lansert 2008-2014 – er det kanskje nærliggende å assosiere zeta-biorobotene med seriens forskjellige typer av *droider*.

ZetaTalk om hybridprogrammet

Ifølge ZetaTalk, når en art evolusjonsmessig har nådd det utviklingstrinnet og den frekvenssfæren som kalles *4. densitet* (4D), er biogenetiske ingeniørprosjekter av ens egen art, samt hybridprosjekter som involverer ens egen art, samt biogenetiske ingeniørprosjekter av 3D-arter, ikke noe uvanlig eller eksepsjonelt. Det betyr imidlertid ikke at en hver 4D-art står fritt til å gjøre hva de vil. Alle biogenetiske ingeniørprosjekter må godkjennes og blir overvåket av et galaktisk "Council of Worlds", samt at flertallet innen hver av de involverte arter må godkjenne prosjektet på *sjelsnivå*.

Zetaene har fra tidligere omfattende erfaring med biogenetiske ingeniørprosjekter, både av egen art og av 3D-arter. Vi trenger derfor ikke å frykte at zeta/menneske-hybridprogrammet er deres ”svenneprøve”.

Den genetiske ingeniørteknikken går i grove trekk ut på at først velges et menneskelig egg og en sædcelle som begge har blitt screenet for uønskede egenskaper som f.eks. arvelige sykdommer. Bestemte uønskede menneskelige gener blir automatisk fjernet, og bestemte ønskede zeta-gener blir automatisk lagt inn. Egget og sædcellen forenes; zygoten implanteres for en kort stund i jordkvinnen, for så å ekstraheres etter noen uker [ZetaTalk: [Engineering Techniques](#) (1996)].

Det overordnede målet med zeta/menneske-hybridprogrammet er å produsere en ny 'hominoid drakt' som representerer *4D med uselvvisk etisk orientering*. I denne drakten vil både de høyere utviklede sjeler til dem som *nå* er inkarnert som mennesker og zetaer kunne inkarnere, og denne arten vil ha Jorden som sitt hjem. De sjeler som *nå* er inkarnert som mennesker, og som etisk-kognitivt ikke er høyt nok utviklet, vil i deres neste liv inkarnere i andre drakter, og ha en annen planet som sitt hjem.

Zetaenes hybridprogram er sentrert i USA, men det genetiske materialet som tas i bruk kommer fra hele menneskeheten, fra alle de fire verdenshjørner. Og de nye barna med zeta-gener blir født over hele verden. De står under en spesiell beskyttelse. "Disse barna har som skjebne å bli ledere igjennom de vanskelige tider som er i vente, og arbeider for det gode for *alle* som overlever de kommende kataklysmes. De bør betraktes som missiler for kjærlighet og assistanse, hvilket de er, ikke som freaker" [ZetaTalk: [Special Children](#) (1995)].

Fra zetaene er det særlig den høye intelligensen og den sterkt utviklede telepatiske evnen som vil bli videreført, samt diverse egenskaper som er mer humane og mindre animalske enn hos jordmennesket. Fra jordmenneskene vil særlig seksualdriften bli videreført.

Zetaene hevder at hybridprogrammet ble unnfanget ved begynnelsen av 1900-tallet, men kom først til full utfoldelse fra 1950-tallet og utover. Zetaene har gjort avtaler på sjelsnivå med samtlige deltagere i hybridprogrammet *før* de ble født i nåværende inkarnasjon. Alle som deltar, har altså godtatt dette på sjelsnivå, uansett hvor traumatisk og ufrivillig deres nåværende *personlighet* måtte oppleve deltakelsen. Zetaene bekrefter at hybridprogrammet følger utvalgte familier gjennom flere generasjoner.

Boken *ZetaTalk* (1999) og temasiden [Hybrid](#) gir bl.a. følgende konkrete informasjon om hybridene som er under utvikling:

- Hybridene vil ha en *integrert* bevissthetsstruktur og hukommelsesfunksjon, slik som zetaene. De vil ikke ha jordmenneskets underbevissthet og fragmentiserte hukommelse.
- Hybridene vil få zetaenes IQ fullt ut, over 250.
- I hybridene vil menneskets genetiske disposisjoner til vold og aggresjon i stor grad være fjernet.
- Hybridene vil få zetaenes levealder på ca. 400 år, der de 50 siste årene representerer alderdommen. Det vil ikke være forbudt eller skambelagt å begå selvmord, dersom tilværelsen skulle oppleves uutholdelig.

- Hybridenes syn og hørsel vil være mottagelig for betydelig høyere frekvenser enn dem som det menneskelige øye og øre oppfatter.
- Hybridene vil utseendemessig være en blanding av sine to opphav. Zetaene greide ikke å skape en skikkelig hårmanke på hodet, så fremfor å fremme sannsynligheten for hårtuster som stikker ut her og der, vil hybridene være skallet. De som vil ha hår på hodet får heller skaffe seg en fin samling med parykker, hvilket jo har vært praksis blant de rikeste i mange kulturer helt tilbake til det dynastiske Egypt (Wiki: [Wig](#)).
- Hybridenes kjønnsdrift vil være variert som hos jordmennesket.
- Hybridene vil sove ca. fem timer i døgnet; hvilket er et kompromiss mellom zetaene som aldri faller i søvn og menneskene som gjennomsnittlig sover åtte timer.
- Hybridenes tarmkanal vil bli nokså kort, og gå rett fra mavesekken til anus. Dette vil være et kompromiss mellom zetaenes ufullstendige tarmkanal og menneskenes ca. 6 meter lange tarmkanal som er designet for voluminøs mat. Promping, raping og forstoppelse vil forekomme i betraktelig mindre grad enn hos mennesket. Hybridene vil ikke ha menneskets evne til fedme.

- ZetaTalk om tiden vi nå er inne i. Ifølge ZetaTalk står vi foran en meget snarlig kataklysmisk jordskorpeforskyvning der over 90 % av menneskeheten vil omkomme under eller kort tid etter. Nærmest all sivilisasjon vil kollapse. En transformativ periode på ca. 100 år vil så begynne, som generelt kan inndeles i følgende tre faser:

- en post-apokalyptisk overlevelsesfase,
- en økologisk småsamfunnsfase,
- en eutopisk superteknologisk fase *dominert* av zeta-menneske-hybrider. *Homo sapiens* (fullblods-mennesker) vil ikke dø helt ut.

Kilder og ressurser

[Extraterrestrial Wiki](#).

Fowler, Raymond E.

- (2005, 2. utg.): [The Allagash Abductions: Undeniable Evidence of Alien Intervention](#).
- (2002): [UFO Testament: Anatomy of an Abductee](#). Selvbiografisk.
- (2001): [UFOs: Interplanetary Visitors](#).
- (1995): [The Watchers 2: Exploring UFOs and the Near-Death Experience](#).
- (1990): [The Watchers: The Secret Design Behind Ufo Abduction](#).
- (1982, 1994): [The Andreasson Affair, Phase Two: The Continuing Investigation of a Woman's Abduction by Alien Beings](#).
- (1978, 2014): [The Andreasson Affair: The Documented Investigation of a Woman's Abduction Aboard a UFO](#).

Fuller, John G. (1966): [The Interrupted Journey: Two Lost Hours "Aboard a Flying Saucer](#).

Hopkins, Budd

- (2009): [Art, Life and UFOs: A Memoir](#).
- (2003): [Sight Unseen: Science, UFO Invisibility and Transgenic Beings](#).
- (1996): [Witnessed; The True Story of the Brooklyn Bridge UFO Abductions](#).
- (1987, 2021): [Intruders: The Incredible Visitations at Copley Woods](#).
- (1981, 2021): [Missing Time: A Documented Study of UFO Abductions](#).

Jacobs, David M.

- * [International Center for Abduction Research](#) [web-base]
- (2015): [Walking Among Us: The Alien Plan to Control Humanity](#).
- (1998): [The THREAT: Revealing the Secret Alien Agenda](#).
- (1992): [Secret Life: Firsthand, Documented Accounts of Ufo Abductions](#).

Jordan-Kaubel, Debra

- (2021): [Extraordinary Contact: Life Beyond Intruders](#). Oppdatert og revidert selvbiografi.
- (2021): [The Story of the Intruders Continues: Debra Kauble](#) (YouTube, 43:17).

Leir, Roger K.

- (2005): [The Aliens and the Scalpel](#).
- (2000): [Casebook: Alien Implants](#).

Mack, John E.

- (1999, 2008): [Passport to the Cosmos: Human Transformation and Alien Encounters](#).
- (1994): [Abduction: Human Encounters with Aliens](#).

Sims, Derrel W.

- * [Alien Hunter](#) [web-base]
- (2009): [Alien Hunter: Evidence and Truth About Alien Implants](#).
- (2007, 2018): [AlienHunter: The Evidence in Light](#).

Sprinkle, Leo

- (1999): [Soul Samples: Personal Exploration in Reincarnation and UFO Experiences](#).

Strieber, Whitley

* [Unknowncountry](#) (HomePage).

Selvbiografiske bøker med utforskning av det paranormale:

(2019): [A New World](#).

(2012): [Solving the Communion Enigma: What Is to Come](#).

(1997): [The Secret School: Preparation for Contact](#).

(1995): [Breakthrough: the Next Step](#).

(1988): [Transformation: The Breakthrough](#).

(1987): [Communion: A True Story](#) (nytt opplag: 2016). Selvbiografisk.

ZetaTalk

[HomePage](#).

Tema-side: [Hybrid](#).

(1999): [ZetaTalk: Direct answers from the Zeta Reticuli People](#).

Dokumentarer, dokudramaer, foredrag

Kronologisk ordnet, etter utgivelsesår.

[The UFO Incident](#) (1975). YouTube, 1t:31min. TV-dokudrama om Betty og Barney Hill.

Communion (1989). [Blu-ray, 2014](#). Dokudrama basert på Whitley Striebers selvbiografiske bok *Communion: A True Story* (1987). Dårlige anmeldelser både fra Strieber og av kritikere.

[Intruders](#) (1992). YouTube, 2t:42min. CBS TV-miniserie basert på Budd Hopkins' bok *Intruders: The Incredible Visitations at Copley Woods* (1987) om abduction-opplevelsene til Debbie Jordan-Kauble. [DVD, 2012](#).

[Abducted By ALIENS: UFO Encounters of the 4th Kind](#) (2014). YouTube, 59:10.

Nøytral til positiv vinkling. De to som intervjues mest, er:

- David E. Twichell, forfatter av [The UFO-Jesus Connection](#) (2000) og [Global Implications of the UFO Reality](#) (2003),
- William J. Konkolesky, forfatter av [Experiencer: Raised in Two Worlds](#) (2009) og [Experiencer 2: Two Worlds Collide](#) (2020).

Kunstneriske illustrasjoner

[Alien Alley Art Gallery](#).

[Kesara Art](#). "Welcome to the largest collection of UFO and ET art in the world by one artist. Christine Kesara Dennett".

[Vashta Narada: Hybrid Child](#).

[Harry KemSeng](#).